

HET EVERZWIJN

Sus scrofa

Het everzwijn is sinds 2006 teruggekeerd in het Zoniënwoud nadat het er sinds 1917 was verdwenen. Everzwijnen kunnen voor hinder zorgen door de tuinen in de nabijheid van het bos binnen te dringen.

Tot nu toe werden slechts hier en daar enkele exemplaren waargenomen. Er is bovendien weinig kans er overdag een tegen het lijf te lopen, aangezien het dier vooral 's nachts actief is. Agressieve everzwijnen zijn zeldzaam omdat ze van nature schuw en teruggetrokken zijn. **We moeten ons dus geen zorgen maken over hun aanwezigheid. Moest u een everzwijn tegenkomen, dan volstaat gewoon uw gezond verstand te gebruiken.**

VANWAAR KOMT HET EVERZWIJN?

Sinds de winter van 2006 duikt het everzwijn weer op in het Zoniënwoud. In de 19^e eeuw was het een courante verschijning in het bos, maar toch verdween de soort er, wellicht omdat er tijdens de Eerste Wereldoorlog op gejaagd werd voor het vlees.

Voorlopig is de oorsprong van de herkolonisering van het Zoniënwoud niet met zekerheid vastgelegd. Misschien zijn er ooit (helaas) everzwijnen vrijgelaten. Maar het is evenmin uitgesloten dat de populatie opnieuw op natuurlijke wijze is gegroeid, komende vanuit een aantal overbevolkte regio's uit het zuiden van het land (met name uit het gebied tussen Samber en Maas).

Het everzwijn is een vruchtbare soort. Zonder tussenkomst dreigt deze aanwezigheid het evenwicht in het bos te verstoren. Zelfs al is het in het hele Zoniënwoud verboden te jagen, toch zouden de beheerders kunnen tussenkomen om de verdere groei van de populatie te beperken.

IDENTITEITSKAART

- Classificatie: het everzwijn maakt deel uit van de onderklasse van de hoefdieren (d.w.z. dragers van een hoef) en de familie van de varkens.
- Beschrijving: het everzwijn is een van de grootste wilde zoogdieren in Europa. Het kan tot 300 kg wegen. De brede afdrucken in de bodem, aan weerszijden van de hoef, tonen de sporen van twee rudimentaire tenen, waardoor de aanwezigheid van het dier makkelijk kan worden herkend.
- Statuut en verspreiding: soort die een strikte bescherming geniet op het hele gewestelijke grondgebied. Inheemse soort die aanwezig is in het Zoniënwoud.

MANIER VAN LEVEN

Het everzwijn is een omnivoor en eet bijna alles wat het op de bodem kan vinden, hoewel zijn dieet hoofdzakelijk plantaardig is. Het is belust op eikels, kastanjes en beukenootjes, maar in de winter en vooral de lente voedt het zich met regenwormen, larven of wortelstokken.

Het everzwijn is vooral 's avonds en 's nachts actief. Het vindt zijn weg in het bos dankzij zijn gehoor en reukzin. Zijn zicht is minder goed.

De biggen worden geboren in de periode februari/mei-juni. Vóór het werpen, bouwt het wijfje een nest van dode bladeren en takken. De everzeug en haar jongen (meestal 4-7) blijven ongeveer een week in het nest, nadien gaan de everjongen met hun moeder mee op stap.

ECOLOGISCHE ROL

Everzwijnen hebben een positieve impact op het bos. Door in de aarde te woelen, zorgen ze voor de verspreiding van zaden, mengen ze de humus in de bodem, wat gunstig is voor de groei van de bomen. Ze elimineren ook bepaalde larven van insecten die parasiteren op bepaalde planten, ze voeden zich ermee, ze zorgen ervoor dat dierenkrengen uit het bos verdwijnen.

SCHADE AAN EIGENDOMMEN IN DE BUURT VAN HET BOS

Everzwijnen brengen schade toe aan weilanden en gazons die ze omwoelen om hun voedsel uit de bodem te halen. Andere sporen van hun aanwezigheid zijn bomen waartegen ze zich geschuurd hebben of waarvan ze de schors hebben afgegeten, modderbaden, rustplaatsen, enz.

De beste bescherming tegen everzwijnen die tuinen binnendringen is het plaatsen van een omheining. Die moet stevig zijn, 2,50 meter hoog zijn, waarvan 50 cm in de grond. Ter versteviging (everzwijnen zijn echte gravers) wordt aangeraden aan de benedenzijde van de omheining ook prikkeldraad of elektriciteitsdraad aan te brengen. Voor meer informatie over het plaatsen van een omheining kan u altijd terecht bij de bosdienst van Leefmilieu Brussel.

RISICO'S IN HET BOS

Als het everzwijn een mens tegenkomt, verkiest het te vluchten of zich te verbergen. Sommige exemplaren kunnen echter gevaarlijk worden als ze zich bedreigd of in het nauw gedreven voelen. Het is oppassen geblazen bij vrouwelijke exemplaren in het gezelschap van hun kroost of gewonde dieren, dieren die verrast worden in hun schuilplaats of die door een hond worden aangevallen.

Als u een volwassen of jong everzwijn tegenkomt, gedraagt u zich het best zo dat het dier niet ongerust wordt en het de mogelijkheid krijgt om weg te lopen. Blijf altijd kalm. Benader het dier niet. Blijf stilstaan en wacht tot het dier vertrekt. Als het dier zich in uw richting begeeft, kijkt u of u eventueel op een veilige afstand rond het dier kan of keert u langzaam op uw stappen terug. Gebruik in geen geval stokken of andere voorwerpen om het dier te verjagen.

Als uw hond vrij rondloopt, roep hem dan terug en loop niet achter hem aan. Als hij terugkeert met een everzwijn op de hielen, ga dan niet tussen hen in staan.

Tracht een gewond of ziek dier niet te helpen, ze kunnen gewelddadig uithalen. Meld het veeleer bij een boswachter.

MET EVERZWIJNEN « SAMENLEVEN »

Voeder everzwijnen niet. De dieren zouden alle achterdocht ten aanzien van de mens verliezen.

Hou tijdens wandelingen honden aan de leiband of zorg ervoor dat u hem volledig de baas bent. Het is zijn eigen veiligheid die op het spel staat.

Vermijd in de periode dat de jongen worden geboren door het struikgewas te wandelen. U dreigt een vrouwtje met haar biggen te storen.

MEER WETEN:

- dienst Info-Leefmilieu van Leefmilieu Brussel: tel.: 02 775 75 75, info@leefmilieubrussel.be

